
INHOUD

VOORWOORD	2
TEGEMOETKOMINGEN	
- Persoonlijk assistentiebudget	3
PARAMEDISCH	
- Enquête Viagra	5
MANUTENTIE - TILTECHNIEKEN	8
ACTIVITEITEN	
• Ons tweede jaar in de Biesbosch	15
• Parachutespringen	19
• Eetfestijn 2000	22
REDACTIONEEL HELPDESKS	25
AANKONDIGINGEN	27

REDACTIERAAD

Hoofdredacteur: Jacky Boelens

Diksmere 43, 9940 Evergem, tel. 09 357 46 46 – fax 09 357 43 71

e-mail adres: webmaster@piekernie.org

Internet: <http://www.piekernie.org>

De redactie behoudt zich het recht voor toegezonden stukken in te korten, te wijzigen en met opgave van redenen af te zien van plaatsing.

De verantwoordelijkheid voor de inhoud van de mededeling berust bij de auteur.

Vormgeving (DTP) en druk: Beschermde Werkplaats Ryhove, Gent

VOORWOORD

Beste Piekernieter,

Dit nummer valt later in je bus dan gewoonlijk. Normaal (en dit is ook de afspraak met de Post naar periodiciteit toe) diende dit lijfblad in oktober in je bus te zitten. Maar het waren en zijn nog steeds hectische tijden voor de hoofdredacteur.

Daarom (en ik meen dit al diverse malen te hebben gevraagd) herhaal ik nog eens mijn bede naar extra medewerkers. Kan jij schrijven, tekenen, wil jij een bepaalde rubriek (al dan niet bestaande) ter harte nemen, een stuk actualiteit volgen, ... talm niet langer en 'join the club'.

Wat mij verheugd, is dat het werk van de huidige driekoppige redactieraad eigenlijk wel beloond wordt. De voorbije twee weken (en mijn kalender duidt nu 9 november aan) kreeg ik een tiental telefoontjes van ongelukkige/ongeruste/gewoon nieuwsgierige Piekernieters die wilden weten waar het tijdschrift bleef. Leden die er al op uit waren, in hun bloedeigen kalender van volgend jaar de Piekernie-activiteiten in te vullen. Dit om toch maar niets te missen. Hartversterkend, dat is het minste wat ik daarvan kan zeggen.

Deze kalender zal in het volgende nummer verschijnen (hou je alvast maar klaar om dan alles netjes over te nemen). Momenteel wordt daar de laatste hand aan gelegd, kwestie van zo weinig mogelijk wijzigingen te moeten aanbrengen.

Voor de komende weken wens ik jou een prachtige aanloop naar Kerstdag en het einde van het jaar toe. Geniet van het najaar en hou je taai.

Tot januari (beloofd).

Jacky Boelens

TEGEMOETKOMINGEN

Persoonlijk assistentiebudget

Momenteel zijn nogal wat wijzigingen op komst in het kader van de gehandicaptenzorg. Daaronder vallen ook de PAB's. Bijgaande ingestuurde tekst willen wij jou dan ook niet onthouden.

WE ZIJN NOG NIET THUIS

12 jaar strijd voor een Persoonlijk Assistentiebudget in Vlaanderen
Zoals u wellicht weet, staat Independent Living Vlaanderen vzw in Vlaanderen aan de wieg van het Persoonlijk Assistentiebudget (PAB). Sinds het prille begin in 1988 leidden jaren van vechten, vallen en weer opstaan tot een eerste experiment voor 15 personen met een fysieke handicap in 1997. In 1999 werd dit experiment uitgebreid tot 50 personen met een fysieke, sensorische of verstandelijke handicap. Op 5 juli 2000 mondde het uit in de stemming van het decreet Persoonlijk Assistentiebudget ('Swennen') in het Vlaams Parlement. Een regelgeving voor de eerste honderden budgethouders gaat van start in 2001?

Er is een lange weg afgelegd en deze evolutie wordt geïllustreerd door tientallen prachtige teksten van gebruikers zoals: 'Mijn plasje is goud waard', 'De reden waarom ons 'gezin op wielen' voorstander is van een 'persoonsgebonden budget', 'Mijn assistent is een aap', 'Miljonair ? zonder persoonlijke assistentie', enz.

Ze werden gebundeld in het boek 'WE ZIJN NOG NIET THUIS'. Naast deze teksten wordt ingegaan op PAB/PGB-systemen in andere landen, worden de verschillende besluiten en decreten opgenomen en toegelicht en vindt u een uitgebreide chronologie terug.

Kortom, een zeer leesbaar en niet te missen naslagwerk over het prille begin van 'direct payments' in Vlaanderen. Dit prachtboek verschijnt in december 2000 bij drukkerij EPO. De uitgave heeft een hard-cover, telt meer dan 200 pagina's en wordt opgesierd door foto's en krantenartikels.

U kan voorintekenen door te storten op rekeningnummer 800-2167960-88 (met vermelding 'voorintekening boek PAB + VERZ x 500 fr.') en betaalt een

voorverkooprij van 450fr + 50 fr. verzendingskosten per exemplaar. Na de publicatie in december bedraagt de verkoopprijs 650 fr. Een aanrader dus!

Meer informatie bij: Independent Living Vlaanderen vzw, Bevrijdingslaan 37, 8000 Brugge

Tel. ++ 32 (0)50 315417, fax ++ 32 (0)50 315470

indliv.vlaand@unicall.be, <http://user.online.be/~indliv.vlaand/>

PARAMEDISCH

Enquête Viagra

Enkele weken geleden kregen onze leden para's en tetra's onderstaande vragenlijst toegestuurd. Onze vereniging was nl. bereid mee te werken aan de enquête van een firma Pfizer, op voorwaarde o.m. dat zij naderhand ook de resultaten ervan doorgestuurd kreeg. Om het jou iets makkelijker te maken, vind je eerst de vragenlijst zoals die doorgestuurd werd, daarna de resultaten.

Sinds enige tijd bestaat er op de Belgische markt een pil voor de behandeling van erectiestoornissen.

Deze pil is beter bekend onder zijn merknaam Viagra.

Viagra® is een geneesmiddel en wordt enkel op medisch voorschrift afgeleverd. Mensen met suikerziekte, personen die een ruggenmergletsel opgelopen hebben, multiple sclerosepatiënten, Parkinsonpatiënten, personen met een depressie, ... lopen een vrij hoge kans in min of meerdere mate met erectiestoornissen geconfronteerd te worden. Daarom zouden wij graag uw mening willen vernemen in verband met volgende vragen:

1. Bent u een man een vrouw
2. Hoe oud bent u? jaar
3. Kent u het geneesmiddel Viagra®? Ja Neen
4. Indien u als man in min of meerdere mate erectiestoornissen zou hebben, zou u dan Viagra® als behandeling in overweging willen nemen en hiervoor een dokter raadplegen? Ja Neen
Zo neen, waarom niet?
5. Werd u reeds met Viagra® behandeld? Ja Neen
6. Voor een patiënt kost een verpakking Viagra® (4 tabletten van 50 mg) 1.522 Bf, met andere woorden 1 tablet kost 380 Bf. Vindt u deze prijs Betaalbaar Duur
7. Vindt u dat de ziekteverzekering zou moeten tussenkomen in een behandeling met Viagra® VOOR ALLE PATIENTEN die lijden aan erectiestoornissen? Ja Neen
Zo neen, waarom niet?

8. Vindt u dat de ziekteverzekering ENKEL ZOU MOETEN TUSSENKOMEN VOOR PATIENTEN MET ERECTIESTOORNISSEN DIE TEVENS LIJDEN AAN VOLGENDE AANDOENINGEN:

Een depressie	Ja <input type="checkbox"/>	Neen <input type="checkbox"/>
Een hart- en vaatziekte	Ja <input type="checkbox"/>	Neen <input type="checkbox"/>
Multiple Sclerose	Ja <input type="checkbox"/>	Neen <input type="checkbox"/>
Parkinson	Ja <input type="checkbox"/>	Neen <input type="checkbox"/>
Een ruggenmergletsel	Ja <input type="checkbox"/>	Neen <input type="checkbox"/>
Suikerziekte	Ja <input type="checkbox"/>	Neen <input type="checkbox"/>
	Ja <input type="checkbox"/>	Neen <input type="checkbox"/>

Zo neen, waarom niet?

Zo ja, waarom wel?.....

ONZE OPRECHTE DANK VOOR UW MEDEWERKING

Enquête bij de leden van de dwarslaesie liga

Deze enquête werd uitgevoerd volgens de Census methode. De enquêteformulieren werden verstuurd naar alle leden van de liga: 120 patiënten.

91 patiënten hebben de formulieren ingevuld en terugbezorgd, hetzij 76% respons. Deze respondenten bestaan uit 74 mannen en 17 vrouwen.

De gemiddelde leeftijd van de respondenten is 41,9 jaar met een standaardafwijking van 11,6 wat op een redelijk grote spreiding wijst (uitersten 20 en 70 jaar oud). De basis voor de berekening van de gemiddelde leeftijd is 89 formulieren: twee patiënten hebben niet geantwoord op deze vraag.

Op vraag drie heeft één enkele patiënt niet geantwoord. 83 personen kennen Viagra, 7 respondenten waarvan 2 vrouwen kennen het niet.

Vraag 4 werd door 87 respondenten beantwoord. 81 verklaren dat ze desgevallend Viagra zouden gebruiken als behandeling van erectiestoornissen (ook enkele vrouwen hebben die beantwoord).

Vraag 5: van de 74 mannen die deze vraag beantwoord hebben, verklaren er 20 reeds Viagra gebruikt te hebben.

Vraag 6: Is Viagra duur?

4 op de 45 mannen die geantwoord hebben ervaren Viagra als een duur product. 1 vrouw op 16 vrouwen (1 heeft niet geantwoord) vindt Viagra duur.

Vraag 7: deze vraag werd geïnterpreteerd door gebruikt te maken van de antwoorden op vraag 8. 62 op 91 (68% respondenten vinden dat alle patiënten recht hebben op terugbetaling van VIAGRA door het RIZIV.

Vraag 8: terugbetaling volgens pathologie

Depressie: 74% (67/91) vindt dat deze patiënten recht hebben op terugbetaling

Hart/Vaatziekten: 78% (71/91) hebben recht op terugbetaling
Multiple Sclerose: 93% (85/91) hebben recht op terugbetaling
Parkinson: 91% (83/91) hebben recht op terugbetaling
Ruggemergletsels: 88% (90/91) hebben recht op terugbetaling
Diabetes: 88% (80/91) hebben recht op terugbetaling

Opmerking:

Depressie werd door één dwarslaesiepatiënt op vier niet als een ziekte ervaren. Wat hart- en vaatziekten betreft hebben veel patiënten neen geantwoord voor de terugbetaling omdat ze weet hebben van de mogelijke contra-indicaties waar duidelijk allusie op gemaakt werd. Uit de enquêteformulieren blijkt dat de dwarslaesiepatiënten onvoldoende weet hebben van de ernst van de ziekte diabetes en de gevolgen hiervan op de seksuele functie.

MANUMENTIE - TILTECHNIKEN

Verplaatsingstechnieken voor familieleden en begeleiders van personen met een handicap.

Inleiding:

In het vorig artikel hebben we een persoon met een handicap (PMH) op de rand van het bed gezet, dit met hulp van een begeleider en tevens met de hulp van de persoon zelf.

In sommige situaties moeten we iemand die weinig of niets kan helpen, recht zetten op de rand van het bed. Dit met het oogpunt op een verdere verplaatsing van de rand van het bed naar de rolstoel.

Techniek:

PMH die weinig kan helpen op de rand van het bed zetten met behulp van één verzorgende.

Situatie:

De PMH kan alleen het hoofd optillen. Hij of zij ligt neer in het bed.

Vorbereiding:

De voorbereiding komt sterk overeen met die van de vorige techniek in het laatste tijdschrift (nr. 52). We brengen de PMH naar de rand van het bed. Er moet nog plaats zijn om een knie van de hulpverlener naast de PMH te plaatsen in bed. Vervolgens brengen we de voeten van de PMH over de rand van het bed. Eventueel vragen we aan de PMH het hoofd op te tillen en duwen we tegelijkertijd tegen de schouder om ervoor te zorgen dat de rug van de PMH in één rechte lijn ligt..

We plaatsen onze knie in bed ter hoogte van de lenden van de PMH.

Uitvoering:

We plaatsen nu onze voorarm onder de schouders van de PMH (handpalm vlak onder de verst verwijderde schouder). De andere hand plaatsen we juist boven de verst verwijderde knie.(Fig. 1)



We vragen nu aan de PMH het hoofd op te tillen zo ver hij of zij kan. Op het moment dat het hoofd van de PMH vrij komt uit de matras (en de beweging dus is ingezet) trekt de hulpverlener met de hand ter hoogte van de knie de benen



uit het bed en tegelijkertijd trekt hij het bovenlichaam recht. Van zodra de benen over de rand van het bed komen gaat men duwen op de knie (naar beneden toe). Tijdens deze handeling blijft de rug recht. Dit moet in één vloeiende beweging worden uitgevoerd. De PMH gaat als het ware gaan draaien en balanceren op zijn zitvlak. (Fig.2)

Besluit:

Deze techniek gaat vlot bij personen die niet te zwaar zijn. Het steeds weerkerende aandachtspunt: "Ken uw grenzen" blijft van belang. Tevens is deze techniek te vermijden bij PMH die strekspasmen ter hoogte van de buikspieren hebben. De oplossingen voor deze problemen bespreken we in een verder artikel.

Filip Buckens

? *Leeft bij ú ook de drang naar een professionele aanpak*



U bent bij Ryhove aan het juiste adres.

Met 250 werknemers en een eigen transportdienst voeren wij uw opdrachten kwalitatief, kwantitatief en snel uit. Onze mensen worden ondersteund door een uitgebreid machinepark waardoor wij uw opdrachten efficiënt behandelen.

**BW RYHOVE • KONINGSDAL 24 • 9000 GENT • telefoon 09 226 29 37 • fax 09 227 00 17
URL <http://www.ryhove.be> • e-mail info@ryhove.be**

Honderdduizend frank voor Piekernie

KLUISBERGEN - Gesteunerd door de Vlaamse Vlaamse Antennes van cheque van 100.000 frank van de van Piekernie. Het organisatie heeft niet terug naar de opening van moment die door een ingeval of bij de gebouwen van systeem-constructie opgelopen. De Bontay geeft in de afsluiting van van meten-truilen dat begin september door de structuur in de regio werd georganiseerd. «We zijn blij die cheque te kunnen overmaken aan Lucie Van Dorpe en Marie Hanssens van Piekernie», zegt verantwoordelijke Van Dorpe. «We hopen dat in september de bevestiging van Heuvelboom en Clair Leys een overtuigend resultaat kan zijn voor de mensen op de markt door de Vlaamse Antennes.» Met de steun van Bontay en met die van de internationale netwerk wordt uiteindelijk 100.000 frank ingezameld. «Met de steun wil Piekernie van twee aankopen om de gebouwen te organiseren», heeft hij gezegd. (MIVR, Foto's: Conner)



Rotary
Kluisbergen
Moto2000



Rotary Kuisbergen
Moto2000



Double Performance

Geleverde film
zie vorig nummer

ACTIVITEITEN

Ons tweede jaar in de Biesbosch.

In tegenstelling tot verleden jaar zijn we dit jaar maar met 19 liefhebbers. Doch deze waren liever van vrijdagavond op de camping en Glenn, met platte autobatterij, zelfs nog enkele dagen vroeger.

Op de camping Kurenpolder aangekomen zeggen ze mij dat ik rechtdoor moet rijden want we hebben een andere plaats, dit komt omdat onze weide van verleden jaar, dit jaar bezet is door een motorclub. Eveneens liet de dame weten dat er al een tent staat, ik zal ze wel zien. Inderdaad, Glenn zit te zonnen op een prachtige plaats, naast het water, iets van de bar en niet ver van de WC. Normaal mogen er daar geen tenten geplaatst worden maar, voor ons??? Al bij al, iedereen is van dezelfde mening, een betere en mooiere plek als deze is er op de camping niet.

De een na de andere arriveert, de tenten opzetten, dit soms makkelijk, soms moeilijk en daar is Filip met de boten. Het is prachtig weer en we besluiten om de



grote tent niet op te zetten, 't zal toch niet regenen, want het wordt echt Piekernieweer, joepie.

Zoals afgesproken heeft iedereen zijn eigen voedsel mee voor de eerste avond. De familie Buckens eten sandwiches, het groepje Dimitry gaat kijken voor friet, de groep Glenn en ikzelf maken een barbecuetje. Filip serveert ons intussen iets uit een vaatje bier of een lekker wijntje als degustatie, wat voor sommigen wel nodig is, want er komt blijkbaar geen einde aan hun avondmaal. Als verlichting hebben Glenns vrienden gezorgd voor brandende toortsen en Filip een ferme lamp aan de boot vastgemaakt. Deze laatste geeft echter zoveel licht dat we ze beter uitlaten, wat niet wil zeggen dat alles zonder gevaren verloopt. Een toorts bijvullen en aansteken doe je best rechtop en niet in een tent.

De tijd vliegt voorbij, de één na de andere zoekt zijn tent op en er wordt geslapen (nou ja ?).

Toch wordt het zaterdagmorgen en het is licht bewolkt. Onze reisleader, Jan, arriveert, en eveneens een collega en familie van Anne-Marie. We kijken waar en hoe we gaan varen, nog vlug wat boodschappen doen en we zijn weg.

Tot onze verbazing lijkt de omgeving Hank nu veel kleiner, we zijn zeer vlug bij het water. Daar verdelen we de personen over de twee boten en besluiten om dit jaar de Amer niet te nemen. We gaan proberen de route, die ons verleden jaar niet lukte, dit jaar te doen. Onderweg komen we twee reuzenboten tegen, die moeten wel echte platbodems zijn. Zo'n hoge en maar zo weinig diep zakken, wij kunnen bij het passeren zelfs met onze peddel aan de grond, raar maar waar.





De libellen en vogels zoemen en fluiten rond onze oren als van jewelste, zelfs een blauw ijsvogeltje laat zich bewonderen. We komen, volgens de kaart, bij de Rietplaat en daar zullen we eten. Brood en toespijs worden uitgedeeld en terwijl Fientje onze boot in het water wil trekken, gaat Glenn in Gery's armen te water. Gelukkig lukt Fientje niet in haar opzet en voelt het voor Glenn lekker lauw aan. Filip en Raf kunnen het niet laten te duelleren, ze willen allebei zo ver en zo snel mogelijk in het water lopen zonder te vallen. Iets wat Raf beter niet had gedaan, hinkend komt hij het water uit, er zit een scherpe schelp in zijn voet. Maar zonder iets bij de hand krijgen ze dit er niet uit. Dus gaat Raf wat rusten in de boot en verzamelen we al de troep en vertrekken we terug richting camping.

Daar maken we alles klaar voor onze grote barbecue. Eerst nog een kleine operatie aan de voet van Raf en dan maar peuzelen. Anne-Marie heeft terug voor voldoende, allerlei heerlijk vlees en groenten gezorgd, we worden echt verwend.

In de verte horen we een raar geluid, zou men vuurwerk maken, maar hieraan besteedt onze tapster, Marieke, geen aandacht en bedient ons als een echte café-bazin. Wat noodzakelijk was, want we krijgen verbod om nog blikjes te openen met kans op straf bij ongehoorzaamheid.

Het wordt later en later en het begint af te koelen. Als echte kampeerdere zoeken sommigen enkele takjes om die op de barbecue te werpen, zodat het ontstane vuur voor warmte en licht zorgt. Een leuke sfeer volgt, maar de dag heeft zijn tol geëist en oma gaat met de kinderen slapen, anderen volgen. Na de ont-



dekking dat de bar reeds gesloten is, wat in België onmogelijk is, zoeken we ook onze luchtmatras op.

Na een kortere, maar vastere slaap wordt er ontbeten en besluiten we om eveneens een kortere tocht te maken. Eerst kijken dat alles financieel in orde is, tenten opbergen en terug naar Vissersheng.

Op het water hopen sommigen dat we snel bij de picknickplaats zijn. Volgens Jan is het maar tien minuutjes meer varen, maar omdat de resterende fut langzaam wegzwijmerd duren deze tien minuutjes ...

Toch bereiken we de plek en eten we de rest van het voedsel op. Naast onze boten liggen vele andere motorboten, er is zelfs een bij waar ze gerookte paling hebben en waarom het laten om hiervan eens te proeven. Na een kleine wandeling tussen wegspringende kikkertjes starten we onze aftocht. Dit verloopt voor de ene wel makkelijker dan voor de andere. Oma's boot heeft het goed bekeken, ze zingen voor de voorbij stekende boten een liedje: "Hallo, hallo..." En als dank voor hun beleefde begroeting worden ze een eind getrokken.

In Visserheng aangekomen, helpen ze ons het water uit en nemen we afscheid. Sommigen gaan nog friet eten, Filip moet naar de camping om de camionette en ik ga met de groep oma nog iets drinken en dan terug Belgische grens.

Je gaat het geloven of niet, maar volgens Filip en velen was dit de beste keer.

Mario Hanssens

Parachutespringen

Zondagmorgen 13 augustus. De eerste zonnestralen piepen door het raam. Een oogwenk op de klokradio: 8h00. Snel een douche nemen, ontbijten en dan richting Gent.

Dit was de dag waar ik zolang op had gewacht, dé Piekernie-activiteit van de eeuw, een duosprong van op 4000 m (12000 voet) hoogte.

Om tien uur had ik afgesproken met Filip aan het UZ van Gent.

Bij onze aankomst op de parking bleek dat we een drie kwartier te vroeg waren. De mensen van café "De Pinte" hadden net hun terras buitengeplaatst en er was nog net tijd genoeg om een aperitiefje te nuttigen. Ondertussen waren Filip en nog twee andere wagens ook gearriveerd en konden we – na het ophalen van



Glenn (u allen bekend) die ons zou gidsen tot bij de paraclub – vertrekken richting Bergen Op Zoom.

Na een rit van een goed uur kwamen we op de plaats van het gebeuren. Het was een klein maar gezellig clubhuis, op de rand van enkele grasvelden.

De weergoden stonden aan onze kant, 30 °C en net genoeg wind om te springen en dus keken we, al bruijend, uit naar wat ons nog te wachten stond.

Na ons te hebben ingeschreven – en de prijs van 6500 fr. (met video) te hebben betaald - kregen we te horen dat de eerste waaghals pas mocht springen rond 14.30 uur en omdat we allemaal met een lege maag rondliepen, gingen we die vullen op het terras van het restaurant, een 50-tal meter van het vliegveld.

Rond twee uur begon het voor sommigen dan toch te

jeuken. Maar er bleek wat vertraging. Door het eerste mooie weer van het seizoen waren heel wat clubparachutisten aanwezig en uiteraard kregen deze mensen voorrang op ons. Bleek dat de eerste van onze groep pas een uur later kon springen dan voorzien.

Terwijl de ene wat keuvelde in het gras en de andere afkoeling zocht onder een Vitteldouche, maakte Filip zich klaar om als eerste in het vliegtuigje te stappen. Alleen nog een vlucht van 20 minuten scheidde hem van de sprong.

Nadat we een hele tijd de horizon hadden afgespeurd, zagen we plotseling een zwarte stip aan de helder blauwe hemel. En inderdaad, het was Buckie die samen met de begeleider uit het vliegtuigje sprong. (Na heel wat van zijn sterke verhalen aanhoord te hebben in het RC, is hierbij het bewijs geleverd: Buckie is dus wel

degelijk al eens van de grond geweest !!!!)

Toen hij geland was, was het de beurt aan de volgende twee deelnemers van ons "team". Twee vrouwen, by the way. (Van het zwakke geslacht was hier geen sprake meer.)

Het duurde behoorlijk lang voor ze in het vliegtuig zaten, daar het moest bijtanken en orders gekregen had van het KMI om nog eventjes aan de grond te blijven wegens een hevige regenbui enkele kilometers verderop.

Uiteindelijk kregen ze toch de toestemming en was het ondertussen ook mijn beurt om naar de uitleg te luisteren van mijn begeleider. Die vertelde me, wanneer we uit het vliegtuig sprongen, dat ik met mijn linkerarm mijn rechterschouder en met mijn rechterarm mijn linkerschouder moest vastgrijpen tijdens de vrije val.





Na een ritje met de jeep tot bij de startplaats stonden enkele ervaren springers klaar om mij te helpen. Het harnas aandoen, het vliegtuig in, de benen tapen en dan de lucht in.

Twintig minuten later klonk eindelijk ook voor mij het verlossende woord: GO!! Even naar adem happen en dan proberen te genieten van een achttal seconden vrije val.

Deze luttele seconden gaven mij "The kick of my life".

Na het opentrekken van de parachute was het resterende kwartier een moment van vrijheid hoog in de lucht, een moment om te genieten.

Nu enkel nog een goede landing (daarvoor werden de benen getaped).

Toen ik terug met beide voeten op de begane grond kwam (spreekwoordelijk dan), stonden de mensen van de paraclub alweer klaar om mijn benen van de tape te

ontdoen en mij in m'n rolstoel te heffen.

Ik was een ervaring rijker (en 6500 fr. armer)

Kortom, een duosprong om beslist nog eens over te doen en een aanrader aan de avonturiers onder jullie.

Rest mij enkel nog de mensen van de paraclub "Flying Frogs" te Hoevenen te danken voor hun spontane hulp, ze hebben er nog ene tegoed !

Davy Carrette.

Eetfestijn 2000

Ontkennen is totaal overbodig. Geef het maar toe. Ook JIJ was verrast toen je de uitnodiging voor het PIEKERNIE EETFESTIJN onder ogen kreeg.

Ten eerste was de gebruikelijke eind-augustus-zaterdagavond overboord gegooid voor een mid-september-zondagmiddag, ook de locatie bleek, op z'n minst gezegd, 'apart' te noemen. Het jaarlijkse traditionele Piekernitis-schoolfeest had een hele metamorfose ondergaan, en was opgedoken in de gedaante van een heus kasteelfeest! Een onuitgegeven en unieke formule.

Dat werd al meteen duidelijk aan het einde van de oprijlaan van het KASTEEL VAN WIPPELGEM, waar een uitgedoste parkingwachter ons de weg wees naar de rode loper. De rode loper?! Absoluut. Je bent nu eenmaal in een kasteel, of niet soms? En gelukkig dat die loper er lag, want kiezelsteentjes en rolstoelwielletjes gaan eigenlijk niet zo goed samen, en rijden... doen ze al helemaal niet. Die hinderissen moesten dus eerst nog genomen worden, vooraleer we in stijl naar de 'Orangerie' konden beginnen toe schrijden, als waren we voorname familieleden in een huwelijksstoet.

Het springkasteel voor de jonge springers lieten we maar links liggen. We waren meer gekomen voor het 'eetkasteel'. En dat bevond zich in een stemmige witte tent, reeds afgeladen vol met honderden Piekernieleden en -sympathisanten. Het was duidelijk dat iedereen, van traditionele bekenden tot kraakverse nieuwe gezichten, ook dit jaar weer vlotjes de weg had gevonden. Daar had het wijzigen van de formule niets aan veranderd. Gelukkig maar. Piekernie is blijkbaar een vereniging met een trouw en loyaal publiek. Maar dat zal dan ongetwijfeld komen doordat het bestuur jaar in jaar uit het beste van zichzelf blijft geven om Piekernie aantrekkelijk te houden voor alle leden.

Het was de hele voormiddag vrij grijs en bewolkt gebleven, maar toen plots de zon doorbrak... doemden ook visioenen op van die moordendhete barbecues van de jaren negentig, toen wij, Piekernieters, elk jaar weer moesten zitten sudderen in eigen nat en al vlug de zaal uit moesten om erger te voorkomen. Niks daarvan nu. Het mocht dan al geen hoogzomer meer zijn, de 17-septemberzon kon, in een goeie dag zijnde, nog best stekelig uit de hoek komen, maar... deze kasteeltent blééf koel onder alle omstandigheden. Wat mij betrof, was dit Eetfestijn 2000 nú al geslaagd... en dan had ik nog geen hap gegeten!

Van dat departement trouwens ook geen kwaad woord. Naar goede gewoonte, zou ik bijna zeggen, maar aangezien een nieuwe plaats van gebeuren meteen ook nieuwe 'keukenmanieren' met zich meebrengt, is dat uiteraard onzin. De unieke Piekerniebarbecues van vroeger jaren komen wellicht nooit meer terug (en voor de tientallen vrijwilligers die er dagen aan labeurden, hoeft dat waarschijnlijk ook niet), maar wat we aangeboden kregen aan het kasteelbuffet kwam aardig in de buurt. Een bovenste beste braai met alles erop en eraan. Reken daar ook

nog 's de in statig zwart-wit gestoken kelners (M/V) bij, die maar bleven aan- en afdraven om ons te dienen, en u kunt zich gemakkelijk voorstellen hoezeer wij in onze culinaire nopjes waren.

Ook in zijn nopjes was ons aller voorzitter Filip Buckens. In een kort interview wisten we hem te ontlokken dat hij uitermate tevreden was over de opkomst én het feit dat hij, voor het eerst in jaren, de tijd had om eens deftig goeiedag te gaan zeggen aan de vele bekenden. Waarvan akte, en we gunnen de goede man zijn begroetingen van harte. Het is honderd percent te begrijpen dat diegenen die zich altijd uit de naad gewerkt hebben, nu ook wel eens de kans willen om zelf hun benen onder tafel te steken of te rollen, en te genieten van wat zij gedurende al die jaren opgebouwd hebben. Zij deden dat , en zagen dat het goed was.

Wij? Wij rolden uren later terug de tent uit, moe maar voldaan. Het was al donker... of neen, het was amper half drie in de namiddag! Uw verslaggever werd namelijk nog elders verwacht, ziet u. Volgend jaar blijf ik langer. Beloofd.

Christ Braet



DE SMEDT Ronny

Kattestraat 24B

9700 Oudenaarde

tel. (055) 30 94 44

fax (055) 30 94 45

Alle materiaal voor:

VERZORGING

INCONTINENTIE (OOK CONDOOMCATHETERS ENZ...)

ANTI-DECUBITUS – KINEMATERIAAL – ROLSTOELN

HULPMIDDELEN EN AANPASSINGEN

STALEN VERPLEEGSTER

ADVIES

U wenst een gratis prijslijst te ontvangen?

Een eenvoudig telefoontje volstaat.

SPECIAAL TARIEF VOOR PIEKERNIELEDEN

Wij bezorgen aan huis.

Ronny & Martine

REDACTIONEEL

Helpdesks

Fragmenten uit het leven van een heldesker

Klant: "Ik kan niet printen. Iedere keer dat ik het probeer zegt hij: 'can't find printer'. Ik heb de printer zelfs opgetild en voor de monitor neergezet, maar de computer zegt nog steeds dat hij hem niet kan vinden."

Helpdesk: "Hewlett-Packard klantenservice.

U spreekt met Sergio. Kan ik u helpen?"

Klant: "Ja. Ik heb een deskjet-printer die gerepareerd moet worden."

Helpdesk: "We hebben diverse deskjet-printers. Wat voor model heeft u?"

Klant: "Het is een Hewlett-Packard."

Helpdesk: "Dat weet ik. Uhm. Weet u misschien of u een kleuren- of een zwart-witprinter heeft?"

Klant: "Hij is beige."

Klant: "Ik kan geen e-mail versturen."

Helpdesk: "Vertel me wat u doet om het te versturen?"

Klant: "Ik schrijf het op een stukje papier, doe het in de gleuf van de computer en druk op 'verzenden'."

Klant: "Ik kan geen e-mail versturen. Is het Internet soms vol?"

Compaq overweegt om de zin "Press any key" te veranderen in "Press return key" vanwege het grote aantal telefoontjes dat de helpdesk te verwerken krijgt met de vraag waar in godsnaam de "any key" zit.

Een klant werd ooit gevraagd om kopieën van geïnfecteerde diskettes op te sturen. Een paar dagen later arriveerde er per post een enveloppe met een paar fotokopieën van diskettes.

"Ik heb ruim vier uur geleden de helptoets ingedrukt. Wanneer komen jullie nu eindelijk?"

Een (wat oudere) man belt op met een probleem. Hij maakt gebruik van het besturingssysteem Windows. Na een paar instellingen te hebben doorgenomen vraagt de helpdeskmedewerker bepaalde vensters te openen. Na weer een paar

minuten vraagt de klant of de vensters weer gesloten mogen worden, want zijn vrouw begint het toch wel aardig koud te krijgen

Klant: "Een van mijn vrienden heeft me een ImageWriter printer en een toetsenbord gegeven. Hij zei dat hij me alle kabels erbij had gegeven, maar ik weet niet hoe die bevestigd moeten worden. Heb ik iets gemist?"

Helpdesk: "Nou, een computer zou helpen."

Klant: "Dus het toetsenbord is geen tekstverwerker?"

Helpdesk: "Nee, het is alleen een toetsenbord."

Klant: "Dus ik moet een computer kopen?"

Helpdesk: "Jawel."

Klant: "Denk je dat ik ook een monitor nodig heb?"

Email aan een helpdesk: "Kunnen Jullie De Spatiebalk Repareren?"

Helpdesk: "Hoe kan ik je helpen?"

Klant: "Ik ben mijn eerste e-mail aan het schrijven."

Helpdesk: "Okee, en wat is het probleem?"

Klant: "Nou, ik krijg wel de letter a. Maar hoe zet ik er nou een rondje omheen?"

Klant: "Ik heb geen computer thuis. Is het Internet ook in boekvorm verkrijgbaar?"

Klant: "Het Internet is erg langzaam. Kunnen jullie het niet opnieuw opstarten?"

Klant: "Ik heb net op 'Maak verbinding' gedrukt. Mijn modem begon het nummer te draaien en ik hoorde een ongelooflijk gepiep en geknetter. Toen dat voorbij was, drukte ik op 'Verbreek verbinding'. Daarna heb ik Netscape opgestart, maar hij blijft zeggen dat hij de Pagina niet kan vinden."

Een klant kon geen verbinding maken met het Internet.

Helpdesk: "Weet u zeker dat u het juiste wachtwoord gebruikt?"

Klant: "Ja, dat weet ik zeker. Ik heb het een collega zien doen."

Helpdesk: "Kunt u mij zeggen welk wachtwoord dat was?"

Klant: "Vijf sterretjes."

Hanneke: "Nee hoor meneer. Als u taalfouten tegenkomt in onze online informatie ligt dat niet aan uw terminal emulatie."

Klant: "Goedemiddag, ik wil graag 3 e-mailadressen. Een in Rotterdam, een Utrecht en een in Nijmegen."

Kurt Theys, e-mail:theys.kurt@skynet.be

AANKONDIGINGEN

Reizen

TTFA of Reizen en Toerisme voor iedereen is nu ook online:
http://www.ttfa.org/index_nl.html.

Websites

Op volgende site vind je naast uitgebreide informatie heel wat links naar andere sites betreffende handicaps: <http://www.accessunlimited.com>.

Te koop

- Nissan Sunny 3-deurs, bouwjaar '94, wit. 28.000 km. Automatische versnellingsbak, servostuur, elektrisch bediende ruiten. Bestuurderszetel elektrisch verstelbaar. Gas en rem aan het stuur. Gas- en rempedalen opklapbaar. Foxtrotlift voor manuele rolstoel. Alle aanpassingen verwijderbaar. Vraagprijs: 140.000 fr. Inlichtingen: Myriam Van Bruaene, tel. 09 221 35 21.
- Traplift merk Stannah. Voor rechte trap. Veel hoeft het niet te kosten. Inlichtingen: Filip Van Bourgognie, tel. 015 33 78 86, e-mail: FVanBourgognie.PERSONEEL.UFSIA@pollux.ufsia.ac.be.

Ontspanning

In Merelbeke is een nieuwe zwemclub opgericht voor personen met een handicap met de naam "Merelswimm". Voor alle informatie kan je terecht bij: Van de Velde Ronny, Kloosterstraat 4, 9820 Merelbeke, tel. : 09/230.51.59 ('s avonds), e-mail : merelswimm@tijd.com.

Gezocht

- Wie kan ons de adressen van onderstaande personen bezorgen?
- Glenn Vernailen
- Line Akkermans
- Dany Poppe
- Erik D'Hoye
- Koen Vandenberghe

Medewerking

Hallo,

Mijn naam is Arne Compernelle en ik ben laatstejaarsstudent ergotherapie aan de Hogeschool Gent. Als scriptie-opdracht probeer ik een handleiding samen te stellen voor onderhoud en herstellingen aan (actieve) rolstoelen en handbikes. De handleiding richt zich op mensen met een dwarslaesie. Ben je nu zelf zo'n sleutelaar en heb je misschien problemen ondervonden terwijl je aan je rolstoel aan het sleutelen was, of word je telkens geconfronteerd met dezelfde problemen, of heb je handige tips, aarzel dan niet om contact met me op te nemen. Alles is volledig vrijblijvend.

Dank bij voorbaat.

Arne Compernelle, GSM 0476 85 94 99,
e-mail: arnecompernelle@hotmail.com.